

for de ting, der kan røre sig, at man bare slår det hele sammen i én pærevælling. Jeg ved ikke, for så grundigt har vi altså ikke snakket om det; nu står jeg her, og det kommer til at lyde, som om vi har haft en stor filosofisk drøftelse af det i SF, og det ville være en tilsnigelse.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det er klart, at religionen i mange samfund har spillet og spiller en særlig rolle, og det vil den jo gøre, så længe personer, der lever i vores samfund, er religiøse; så vil den jo spille en særlig rolle, sådan er det, ligesom det, at Socialdemokratiet har haft regeringsmagten i så og så mange år inden for de sidste 100 år, også har en vis indflydelse på befolkningens tænkning og den måde, vores samfund er opbygget på. Det er klart, at på den måde vil religionen til enhver tid spille en særlig rolle, så længe folk er religiøse i et eller andet omfang – mere eller mindre.

Men derfra og til, at staten skal støtte det i det omfang, som man f.eks. gør i dag, hvor man giver det en anden position end andre foreninger, mener jeg ikke er rigtigt. Det er et spørgsmål om, at jeg mener, at foreningsliv af enhver art spiller en rolle i vores kultur, og det mener jeg sådan set som helhed at staten skal støtte. Jeg går ind for, at staten skal støtte religiøse foreninger. Det er altså ikke en fornægtelse eller en nu skal vi skubbe det religiøse ud af det offentlige rum-holdning. Det er et spørgsmål om at ligestille forskellige typer af foreninger.

Kl. 17.35

Dermed mener jeg ikke, at man hiver gulvtæppet væk under religionens indvirkning på samfundet. Det kunne jeg så måske godt ønske, men jeg mener ikke, det er det, der sker ved at gøre det på den måde. Mit ønske handler jo så om den debat, den diskussion og den gensidige påvirkning, der er imellem mig og andre i samfundet. Det mener jeg ikke man kan lovgive om. Det vil være sådan, så længe der er religiøse mennesker.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Man kan godt forestille sig, at man kom i en situation, hvor det vil være dér, man lander: at det må de klare selv. Det er jo sådan, man har det i USA, og det er jo lidt forskelligt, hvordan man har det rundt omkring. Det skal jeg ikke kunne sige.

Jeg tror, man ville sige, som man jo også har måttet gøre i Sverige, at der er et ansvar for noget, som uanset hvordan har fungeret under en statsforvaltning. I Sverige har det set meget anderledes ud end den måde, det har været på i Danmark, men det har trods alt været under en forvaltning, hvilket gør, at man ville smide det fuldstændigt ud i kaos, hvis man sagde, at man fra den ene dag til den anden lavede om på de ting.

Det er ikke nogle ting, vi har drøftet på den led, men jeg vil bare lige sige, at når jeg har nævnt den svenske model, hvor man har løst problemerne i forbindelse med adskillelse af kirke og stat og i forhold til en ligebehandling på nogle faktuelle områder, så er det, fordi jeg synes, det er vigtigt, at den model også er inde blandt dem, vi snakker om. Jeg blev egentlig selv så lettet, da jeg så, hvordan svenskerne har håndteret noget, som jeg synes fortjener at blive håndteret ordentligt og uden at man lige pludselig afskærer sig fra enhver forandring, fordi de kaotiske følger af det ville gøre, at man ikke ville nænne at gøre noget som helst. Der er det gode, at der altså er udveje for ordninger, som er værdige.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ordføreren for forslagsstillerne til B 27, fru Karen J. Klint.

Karen J. Klint (S):

Inden jeg går i gang med min egen tekst, skal jeg lige på De Radikales vegne sige nogle ting, fordi deres ordfører ikke kunne være til stede i dag, og det er, at De Radikale ikke støtter Enhedslistens beslutningsforslag, men de støtter Socialdemokraternes forslag i det videre arbejde.

Jeg synes, vi har haft en meget interessant debat i dag. Vi har i hvert fald været langt ude i mange hjørner – også i hjørner, som jeg i hvert fald ikke havde haft fantasi til at forestille mig, at vi med forslaget ville ende i eller ville nå at komme rundt om. Men det viser jo kun, at når man debatterer kirkelige forhold eller religiøse forhold, så kommer man langt omkring. Det er faktisk også det, der er budskabet med vores forslag.

Men inden jeg koncentrerer mig om vores eget forslag, vil jeg sige, at jeg egentlig synes, Enhedslisten har en pointe i begrundelsen for at fremsætte deres forslag, nemlig at vi ikke skal have berøringsangst med hensyn til at tage debatten, og at de politiske partier også skal turde